

[Krag.]

Vi har stillet et Forslag om en ændret Hjelpekasselovgivning, som lægger hele denne Forsorgsform ind under fastere Rammer, hvad der ogsaa vil komme til at betyde Udgiftsnedgang og en anslaaet Lettelse for Landkommunerne paa 1 Mill. Kr.

Ligeledes har vi peget paa det ønskelige i, at man kunde komme til Gennemførelse af det Princip, lønningsmæssigt og understøttelsesmæssigt, som vi har udtrykt saaledes, at der i denne Lovgivning bør indgaa en regulerende Faktor, som for en vis Brøkdæl af de Beløb, der her bliver Tale om, ændrer disse i Forhold til Pristallet paa visse elementære Livsforholdigheder. Hvorledes vi kunde tænke os dette udformet, har vi angivet i vort Ændringsforslag til Regeringens Arbejdsløshedslovgivning, hvor vi har udformet dette Princip nærmere med Hensyn til Størrelsen af de Dagpenge, som skal udbetales til arbejdsløse.

Hvis den højtærede Minister nu vil foretage en Addition af de Tal, jeg her har angivet, og omsætte de Muligheder, jeg her har peget paa, i Udgiftsnedsættelser, saa vil den højtærede Minister se, at Indtægtsforøgelser og Udgiftslettelser for Sognekommunerne herigennem vil naa et Beløb paa mellem 22 og 23 Mill. Kr.; og da der skulde dækkes en Skattelettelse paa fast Ejendom paa 24 Mill. Kr., vil det, der mangler, andrage ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., et Beløb saa ringe, at jeg tør hævde, at det kan indvindes — og for Resten utvivlsomt mere til — ved en gennemført Besparelsesvillie i Sognekommunerne.

Med andre Ord, disse Tal viser, at der i Gennemsnit hverken i Amter eller Sogne gennem vore Forslag vil ske en Overvæltning af Ejendomsbeskatningen paa andre Samfundsklasser og Erhverv. I Gennemsnit, siger jeg udtrykkeligt, thi det er klart, at Billedet kan veksle fra Kommune til Kommune. Somme Steder, hvor Indkomsten har baaret en uforholdsmæssig ringe Del, kan den faa en Forøgelse, andre Steder, hvor den har baaret en uforholdsmæssig stor Del, kan man gennem denne Reform komme til en Formindskelse gennem de Indtægtsforøgelser og Udgiftsformindskelser, som vi i Forbindelse med vort Skattnedsættelsesforslag stiller Forslag om.

Det afhænger alt sammen af, hvilken

Skattepolitik der i de forskellige Amter og Sognekommuner er ført siden 1914. Hvor Lettelsen bliver stor, har Ejendommene, som sagt, baaret en uforholdsmæssig stor Del af Aarenes Byrder, og dér er det retfærdigt, at Indkomsten i Fremtiden tager en større Del; og hvor Behovets Stigning ikke er lignet paa Ejendomme i væsentlig større Grad, end Værdistigningen betingede, maa Lettelsen selvfølgelig blive ringe og en formindsket Belastning paa Indkomsterne blive Konsekvensen, men det er, som sagt, ogsaa rimeligt, da de er overordentlig haardt spændt for.

Nu har den højtærede Minister i Landstinget i høj Grad raillet over, at vi i disse Forslag søger Ejendomsskatterne nedsat ogsaa for Ikke-Landbrugere. I Bilag 2 til Landstingsbetænkningen er for Amtsskatternes Vedkommende Nedsættelsen for Ikke-Landbrugere beregnet til ca. 3 Mill. Kr. — jeg har ikke noget Tal ved Haanden til Kontrol af denne Beregning, men den er antagelig rigtig. Men det synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund for den højtærede Minister eller for os til at forskrække over, for en saadan Lettelse er virkelig for de smaa næringsdrivende og Husejere paa Landet og i Stationsbyerne i højeste Grad paakrævet; Landhaandværkere — det ved jeg meget nøje Besked med — mærker i overordentlig stærk Grad Tidernes Tryk.

Men den højtærede Minister har — hvad jeg meget vel forstaar, det vilde jeg sandelig ogsaa have gjort i den højtærede Ministers Sted, for man skal jo søge at springe over Gærdet, hvor det er lavest, og i saa Henseende savner den højtærede Minister paa ingen Maade Evne — opholdt sig ganske særlig ved Københavns Amt og Gentofte og ved de Skattnedsættelsestale, som dér fremkommer.

Jeg maa sige til den højtærede Minister, at ogsaa i Københavns Nabokommuner er der virkelig, til Trods for den forholdsvis gunstige finansielle Stilling, hvori i hvert Fald nogle af dem befinder sig, Tusinder og atter Tusinder af smaa Villaejere, smaa lokale næringsdrivende, Arbejdere, som besidder et lille Hus og har deres Arbejdsplads i Hovedstaden, Smaafolk, som kæmper en overordentlig haard Kamp for at bevare Hus og Hjem, og jeg synes ikke, der var Grund til at jamre saa stærkt op over, om de fik en